

ПРОТОКОЛ

№ 62

гр. П., 08.03.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – П., 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Станислав П. Г.

Членове: Надежда Л. Махмудиева
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Анна Д. Стоянова
Сложи за разглеждане докладваното от Станислав П. Г. Въззивно гражданско дело № 20245000500081 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 10:40 часа се явиха:

Жалбоподател „Т.“ ООД, редовно призован, представлява се от **адвокат А. М. Д.**

Ответник И. И. Р. редовно призован не се явява, за него се явява **адвокат К. И.**

СТАНОВИЩА ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Адв. И.: Да се даде ход на делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

Постъпила е въззивна жалба вх. № 37890/08.12.2023 г. от „Т.“ ООД, ЕИК против решение № 1425/17.11.2023 г., постановено по г. д. № 377/2023 г. по описа на ОС – П., с което „Т.“ ООД - П., ул. „Б.м.“ № 2, ЕИК, със съдебен адрес: гр. П., ул. „С.“ № 38, ет. 1, офис 1, чрез адвокат А. М. Д. да заплати на И. И. Р. ЕГН ***** от гр. П., ул. „П.П.“ № 25, със съдебен адрес: гр. С., ул. „А.П.П.“ № 9, бл. ДЦ-43, вх. А, ет. 2, ап. 3, чрез

адвокат К. И., на основание чл. 286 от ЗЗД, вр. чл. 141, ал. 7 от ТЗ сумата от общо 86 771.05 лева, представляваща възнаграждение по договор за управление от 01.02.1993 г. за м.10.2019 г. – 10 247.94 лева; за м.11.2019 г. – 10 247.94 лева; за м.12.2019 г. – 10 247.94 лева; за м.01.2020 г. – 10 247.94 лева; за м.02.2020 г. – 10 247.94 лева; за м.07.2020 г. – 2 830.14 лева; за м.08.2020 г. – 2 830.14 лева; за м.09.2020 г. – 2 830.14 лева; за м.10.2020 г. – 2 830.14 лева; за м.11.2020 г. – 2 830.14 лева; за м.12.2020 г. – 2 830.14 лева; за м.08.2021 г. – 2 846.34 лева; за м.09.2021 г. – 2 846.34 лева; за м.10.2021 г. – 2 846.34 лева; за м.11.2021 г. – 2 846.34 лева; за м.12.2021 г. – 2 846.34 лева; за м.01.2022 г. – 2 846.34 лева; за м.02.2022 г. – 2 846.34 лв.; за м.03.2022 г. – 876.13 лева, ведно със законната лихва, считано от 30.11.2022 г. до окончателното плащане, както и сумата от общо 19 785.72 лева, представляваща лихви за забава на неизплатени възнаграждения по договор за управление от 01.02.1993 г., от която: 3 119.92 лева за периода 01.12.2019 г. - 30.11.2022 г.; 3 031.67 лева за периода 01.01.2020 г. - 30.11.2022 г.; 2 943.42 лева за периода 01.02.2020 г. - 30.11.2022 г.; 2 860.87 лева за периода 01.03.2020г. - 30.11.2022 г.; 2 772.63 лева за периода 01.04.2020 г. - 30.11.2022г.; 645.42 лева за периода 01.09.2020 г. - 30.11.2022 г.; 621.84 лева за периода 01.10.2020 г. - 30.11.2022 г.; 597.47 лева за периода 01.11.2020 г. - 30.11.2022 г.; 573.88 лева за периода 01.12.2020 г. - 30.11.2022 г.; 549.51 лева за периода 01.01.2021 г. - 30.11.2022 г.; 525.14 лева за периода 01.02.2021 г. - 30.11.2022 г.; 336.82 лева за периода 01.10.2021 г. - 30.11.2022 г.; 312.31 лева за периода 01.11.2021 г. - 30.11.2022 г.; 288.59 лева за периода 01.12.2021 г. - 30.11.2022 г.; 264.08 лева за периода 01.01.2022 г. - 30.11.2022 г.; 239.57 лева за периода 01.02.2022 г. - 30.11.2022 г.; 217.43 лева за периода 01.03.2022 г. - 30.11.2022 г.; 192.92 лева за периода 01.04.2022 г. - 30.11.2022 г.; 52.08 лева за периода 01.05.2022 г. - 30.11.2022 г., както и в частта за разноските. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното и да отхвърли предявените искове. Претендира разноски. С нея са направени доказателствени искания: да бъде назначена тройна счетоводна експертиза със задача, формулирана в жалбата.

Постъпил е писмен отговор вх. № 4470/06.02.2024 г. от И. И. Р. ЕГН *****. С него не са направени доказателствени искания. Претендира разноски.

Адв. Д.: Поддържам жалбата. Поддържам искането си в жалбата за назначаване на експертиза.

Адв. И.: Жалбата я считам за неоснователна и я оспорвам с представения отговор. Изложил съм писмени съображения и аргументи защо не трябва да се допуска експертиза.

Адв. Д.: Искането за експертиза със задача, както е формулирано във въззивната жалба, не е правено пред първоинстанционния съд. Правя го за първи път с въззивната жалба. Мотивите ми за това са следните:

На първо място ищец по първоинстанционното дело и съответно тежестта да докаже вземанията си е въззиваемата страна. В тази насока въззиваемата страна е направила искането за експертиза.

От друга страна ответникът не следва да доказва твърденията от въззиваемата страна факти. За да се докаже размера на вземането следва да се вземат предвид всички относими обстоятелства. В направената експертиза така както е пред вас, не са взети всички обстоятелства, а е направена единствено на базата на косвени доказателства, не са взети предвид никакви трудови договори, а като казвам на базата на косвени доказателства, разбирам единствено копие от анекс, без представен оригинал, и едва в решението на ПОС ние констатирахме, че той е уважил претенциите на въззиваемата страна само и единствено на базата на експертизата, която не е доказателство, а доказателствено средство, и от друга страна се позовава единствено на осигуровки, които са одобрени от самия тогавашен управител Р., от анекси подписани единствено само от него. Считам, че с това си решение окръжният съд напълно произволно и не в унисон с останалите доказателства е постановил атакуваното решение.

От друга страна считам, че тройната експертиза, с така поставената задача биха могли в пълнота да установят има ли задължение, какво е задължението, какво е правното основание на това задължение, на какво се основава и от кога е възникнало, както и размерът и лихвите към това претендирано от тях възнаграждение. Затова считам, че е належащо в настоящата инстанция да се направи тройна експертиза, която да отговори на поставените от нас въпроси.

Ако сметете, че това искане е преклудирано, считам, че няма да е

проблем служебно да назначите такава експертиза с поставените въпроси съгласно тълк. дело № 1/2011 г.

Адв. И.: Освен, че е направено несвоевременно, освен, че е преклудирано, освен, че не са налице условията на 266 от ГПК, не смятам, че е необходима и тройна експертиза. Това е просто изчисление.

Във връзка с направеното доказателствено искане съдът намира, че същото е преклудирано. Такова искане не е правено пред първоинстанционния съд. Няма и оспорване на заключението, което е дадено в първоинстанционното производство и е прието.

По тази причина не са налице предпоставките на чл. 266 от ГПК за допускане на това доказателствено средство във въззивното производство.

Не следва да се назначава и служебно експертиза защото, както вече беше посочено, изготвеното в първоинстанционното производство заключение е прието и по него няма оспорване и няма възражения.

Ето защо, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането, както е направено във въззивната жалба за назначаване на тройна експертиза със задача формулирана във въззивната жалба.

Адв. Д.: Нямам доказателствени искания.

Адв. И.: Нямам доказателствени искания.

С оглед липса на заявени доказателствени искания от страните, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да бъде даден ход по същество и затова,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. Д.: Уважаеми апелативни съдии, ще ви помоля да ми дадете кратък срок за писмени бележки.

Единствено, на което искам да обърна вашето внимание е следното:

Ищецът по първоинстанционното дело не успя да докаже правното основание на което претендира дължимото възнаграждение. То е започнало като иск за трудови възнаграждения, след което поради размера е било прекратено и отишло в окръжния съд, като там вече се трансформира като иск за възнаграждение по договор за управление и контрол. Такъв договор не бе представен. Не бе представен и трудов договор на базата на който да се претендира това възнаграждение. Самият първоинстанционен съд, независимо, че образуваното дело е гражданско, то би следвало да е трудово. В самото производство беше показан единствен анекс от ищцовата страна, по което ние направихме възражение, че е нищожно, защото самият работодател и самият работник е едно и също лице. Управителят И. Р., на който ищцовата страна представиха договор и анекс в копие, оригинал няма, което считаме за изготвено за целите на производството. Подписът беше само един, без подпис на другият управител, без подпис на гл. счетоводител. Единственото косвено доказателство за размера на някакво възнаграждение това е осигуровки по трудово, а не по друго правоотношение. Нямаме анекс, нямаме договори. Това не е взето предвид.

Другият аргумент на който окръжният съд се опря е експертизата. Само че експертизата не е доказателствено средство на първо място и то също почива на базата на хипотези и косвени доказателства. То не почива на реални документи.

На последно място продължавам да твърдя, че първоинстанционният съд не е обследвал в цялост всички наши мотиви и аргументи, не ги е обсъдил, като е нарушил правото ни на защита.

Предвид горното, моля да постановите решение, с което на първо място да уважите жалбата ни в цялостност и алтернативно ще ви помоля да върнете делото на друг състав за ново разглеждане.

Претендирам направените разноски, за което представям списък.

Адв. И.: Уважаеми апелативни съдии, в настоящото дело не се спори относно основанието на претенцията. Тя е безспорно установена независимо как е тръгнало делото и как доверителят ми е предпочел да го заведе. В крайна сметка делото се изяснява като кумулативни претенции на основание извършени управителни функции от страна на доверителя ми. В този смисъл доказателствата са предостатъчни независимо, че не са налице всички

оригинали на документи. Освен, че е бил управител през всичките тези години по делото има събрани доказателства за изплащане във ведомости на заплати независимо, че се водят като по трудови правоотношения, в крайна сметка те потвърждават извършваните управителни функции и дейността, която доверителят ми е извършвал като управител. Има трудова книжка със съответните размери на възнаграждения, има справка от НАП с размерите на възнаграждения, както и в извършената експертиза. Не е приложим в случая чл. 293 от ТЗ, защото в крайна сметка дружеството със знанието на съдружниците е било наясно какъв размер е получавал доверителят ми, не се е противил, ето защо считам, че това е спорно. Намирам само, че страната оспорва размера на възнаграждението, което за мен е безспорен и доказан в настоящия процес.

Моля да потвърдите първоинстанционното решение като правилно, законосъобразно и обосновано, като претендирам направените разноски.

Съдът определя седмичен срок на въззивника за представяне на писмени бележки.

Обяви, че ще се произнесе с решение до 08.04.2024 г.

Протоколът изготвен в с.з.

Заседанието се закри в 10,57 часа.

Председател: _____

Секретар: _____